

F.t.beslutn. om naturbeskyttelse og naturgenopretning

betale. Afgifter vil desuden medvirke til, at genanvendelse bliver mere rentabel.

Bemærkninger til forslaget enkelte punkter

Ad 1.

Det af miljøministeren nedsatte udvalg vedrørende arealanvendelse og regulering af fast ejendom (arealudvalget) har i september 1985 afgivet en delbetænkning om planlægningslovgivningen. I arealudvalgets kommissorium indgik bl.a., at udvalget skulle søge at opnå en enklere og stærkere varetagelse af natur- og miljøbeskyttelseshensyn i det åbne land. Med udgangspunkt i delbetænkningen må der i folketingsåret 1985-86 fremsættes forslag, der tilgodeser dette formål.

I rapporten »Vådområder - administration 1979-82 - en analyse af naturfredningslovens § 43 - intentioner og forvaltning« (Ellen og Henrik Wertling, januar 1985 RUC-TEK-SM) konstateres, at naturfredningslovens § 43 ganske vist har lagt en dæmper på naturafviklingen i højt prioriterede områder, men at naturafviklingen derimod fortsætter med næsten uændret styrke i det åbne land i øvrigt.

I enkelte amtskommuner har der desuden i de senere år været en stærk kritik af administrationen af § 43.

På denne baggrund må miljøministeren i folketingsåret 1985-86 over for folketingets miljø- og planlægningsudvalg nærmere redegøre for administrationen af § 43 og herunder redegøre for, om der er behov for ændringer af loven eller en præcisering af grundlaget for lovens administration.

Ad 2.

I debatoplægget »Miljøinteresser og marginaljorder« forventes, at mellem 10 og 20 pct. af det dyrkede land vil udgå af landbrugsproduktionen i de næste 20 år på grund af manglende rentabilitet i dyrkningen. Det svarer til mellem 300.000 og 500.000 ha. Disse arealer udgør en overordentlig væsentlig naturressource inden for en lang række naturtyper. Miljøministeren bør over for folketingets miljø- og planlægningsudvalg redegøre for regeringens stilling til arbejdsgruppens rapport og de heri foreslåede virkemidler.

Der bør på denne baggrund iværksættes en planlægning af anvendelsen af disse arealer, ligesom miljøministeren i folketingsåret 1985-86 må fremsætte forslag om tilskud til drift og pleje, herunder tilplantning af de nævnte arealer. En række driftsformer, der er egnet til at fremme vilkårene for dyre- og planteliv, er samtidig forureningsbe-

grænsende. Som eksempel kan nævnes anvendelse af zoner langs vandløb og omkring søer til krea-turgræsning. Disse arealer vil virke som filter for udsvivning af næringssalte fra landbrugsdriften.

Ad 3.

De statsligt ejede naturarealers forvaltning er i dag delt mellem en række ministerier, først og fremmest miljøministeriet og landbrugsministeriet. I miljøministeriet er forvaltningen igen delt mellem skovstyrelsen og fredningsstyrelsen. Denne opdeling er uhensigtsmæssig og har givet anledning til problemer, der også har indgået i den offentlige debat.

Et vigtigt aktivt element i en politik for naturbeskyttelse og naturgenopretning er derfor en samling af den statslige arealadministration i én styrelse under miljøministeriet. Denne styrelse bør omfatte sagsområder fra dels skovstyrelsen og dels fredningsstyrelsen. Det må desuden overvejes at inddrage opgaver, som Det Danske Hedeselskab varetager for staten i denne administrative forenkling. Dette sidste vil også indeholde en faglig styrkelse af den statslige arealadministration. Det er ikke tanken at ændre ved statens jordlovsudvalgs administration af egentlige landbrugsarealer.

Som eksempler på opgaver for den statslige arealadministration skal nævnes:

- udarbejdelse af rammeplaner for dels anvendelse og dels drift af de statslige naturarealer,
- udarbejdelse af naturplejekontrakter med private med henblik på fastholdelse eller etablering af en ønsket naturtilstand. Sådanne plejekontrakter kan også tænkes gennemført for privat-ejede marginale jorder, jfr. forslaget punkt 2,
- medvirken ved jordfordeling mellem private ejendomme med henblik på at sikre naturarealer og
- fastsættelse af nærmere rammer for fritidsudnyttelse af de statslige arealer.

Hertil kommer de hermed samhørende dele af skovstyrelsens og fredningsstyrelsens nuværende opgaver.

Ad 4.

Med det formål at sikre flest mulige midler til opkøb af vigtige naturarealer må fremsættes forslag om oprettelse af en naturfond. Fonden bør have repræsentation fra de berørte ministerier, de kommunale organisationer samt de folkelige naturorganisationer.

Fondens væsentligste opgave bør være at opkøbe værdifulde naturarealer (f.eks. arealer beskyttet